

HỒI MUỖI CHÍN TRONG QUÁN TRÀ CHẠM TRÁN CAO NHÂN

Hội người nghe lão bán hoành thánh la lên như vậy thì giật mình kinh hãi. Cao Căn Minh vội hỏi:

- Phải chăng Dư Thượng Hải đã tới nơi?

Lão bán hoành thánh chỉ bĩu môi chứ không trả lời. Lão lại cầm mảnh tre gõ lách cách.

Mọi người nhìn ra ngoài đường thì thấy dưới làn mưa lớn có đến hơn mười người đang chạy tới nơi. Tuy họ chạy rất lẹ mà tiếng bước chân rất khẽ. Những người này đều mặc áo vải dầu.

Khi bọn họ chạy gần tới nơi thì ra một lũ ni cô. Người đi đầu là một vị lão ni người cao ngều cao ngều. Mụ đứng trước quán trà cất tiếng oang oang gọi:

- Lệnh Hồ Xung ra đây mau!

Bọn Lao Đức Nặc vừa thấy lão ni liền đứng cả dậy đồng thời kích cấn thi lễ.

Lao Đức Nặc đồng dặc nói:

- Sư điệt xin tham kiến sư thúc.

Nguyên lão ni này đạo hiệu là Định Dật, sư muội của Định Nhàn, chương môn phái Hằng Sơn và am chủ Bạch Vân am. Phái Hằng Sơn oai danh rất lớn, bọn người võ lâm ai cũng có phần sợ mụ.

Định Dật lại lớn tiếng hơn hỏi:

- Lệnh Hồ Xung núp ở chỗ nào? Ra đây ta bảo!

Tiếng mụ ồm ồm thô hơn cả tiếng đàn ông.

Lao Đức Nặc đáp:

- Lệnh Hồ sư huynh không có ở đây. Bẩm sư thúc! Bọn đệ tử cũng đang chờ y mà chưa thấy y đến.

Lâm Bình Chi ngồi bên nghe tiếng, bụng bảo dạ:

- Té ra bọn này nói hàng nửa ngày đến đại sư ca của chúng thì ra hẩn tên gọi Lệnh Hồ Xung. Không hiểu tại sao lão lại đắc tội với lão ni này?

Định Dật đảo mắt nhìn khắp quán trà không thấy Lệnh Hồ Xung. Mắt mụ chợt nhìn tới một thiếu nữ liền hỏi:

- Phải chăng ngươi là Ninh nhi? Tại sao ngươi lại cải trang thành bộ mặt ghê gớm thế kia?

Thiếu nữ cười đáp:

- Có ác nhân theo đuổi Ninh nhi để làm khó dễ, nên Ninh nhi phải cải trang, đóng lánh mặt hẳn.

Định Dật hỏi:

- ác nhân nào mà lớn mật dám đến vượt râu hùm? Người bảo hần hết thầy mọi sự đều do Định Dật sai bảo. Hần có muốn gây sự thì đến tìm ta!

Thiếu nữ tên gọi Ninh nhi cười nói:

- Đệ tử xin đa tạ sư thúc. Sư thúc ơi! Không hiểu đại sư ca đã có điều chi đặc tội với lão nhân gia? Đệ tử xin dập đầu tạ tội và xin lão nhân gia đừng nổi nóng.

Định Dật giơ tay ra phất áo bào ngăn lại không cho Ninh nhi quỳ xuống. Mụ háng giọng nói:

- Lễ luật phái Hoa Sơn các người mỗi ngày một lỏng lẻo, dung túng cho bọn đệ tử ra ngoài quấy phá. Vụ này ở đây xong rồi, ta còn thân hành lên núi Hoa Sơn để lý luận.

Ninh nhi vội nói:

- Sư thúc! Sư thúc chớ đi. Đại sư ca mới đây vừa bị gia gia đánh ba mươi côn rất nặng đến nỗi không lê nổi. Bây giờ sư thúc còn cáo lên gia gia, tất y bị sáu chục côn thì còn sống làm sao được?

Định Dật hàn học nói:

- Tên súc sinh đó đánh chết càng sớm càng hay. Ninh nhi! Người đừng nói dối ta. Tại sao Lệnh Hồ Xung bị đánh què lê què lết. Gã đã què lê què lết mà sao còn cướp một tên tiểu đồ môn hạ ta đem đi?

Bọn đệ tử phái Hoa Sơn nghe mụ nói câu này đều cả kinh thất sắc. Ninh nhi càng nóng nảy bồn chồn cơ hồ phát khóc. Cô nói:

- Sư thúc! Sai lại kỳ vậy? Đại sư ca dù có lớn mật đến đâu cũng không dám can rờ đến độ đụng chạm vào các vị sư tỷ bên quý phái. Chắc là có kẻ phao ngôn để chọc giận sư thúc.

Định Dật lớn tiếng hỏi:

- Người còn chống đỡ cho gã chăng? Nghi Quang đâu! Lúc ở Hành Sơn người thấy thế nào? Nói cho y nghe!

Một cô vào hạng đứng tuổi tiến ra một bước nói:

- Lúc đệ tử ở thành Hành Dương đã trông rõ Lệnh Hồ Xung sư huynh cùng Nghi Lâm tiểu sư muội bản phái uống rượu trên lầu Túy tiên. Nghi Lâm sư muội bị Lệnh Hồ sư huynh bắt ép không uống không được, vẻ mặt y... cực kỳ khổ não.

Định Dật đã biết chuyện này, bây giờ mụ nghe kể lại lần thứ hai, mà vẫn còn nổi giận đùng đùng. Mụ đập tay xuống bàn một cái thật mạnh. Mấy bát hoành thánh nhảy lên, nhưng lần này không một ai dám thò tay ra đỡ, đành để cho rớt xuống đất loảng xoảng. Bát vỡ tan tành.

Bọn đệ tử phái Hoa Sơn gã nào cũng sợ hãi lo sợ. Chúng đều cho là đại sư huynh chuyển này hành động quá lỗ. Vụ y uống rượu với lão ăn xin thì không quan hệ mấy, nhưng kéo một tiểu ni cô lên lầu uống rượu là nghĩa lý gì? Hướng chi ni cô này lại là

đệ tử phái Hằng Sơn. Định Dật sư thúc tính nóng như lửa. Chuyến này đại sư huynh mà không bị sư phụ giết chết tất cũng bị đuổi ra khỏi cửa.

Ninh nhi trong lòng nóng nẩy, nước mắt đầm đìa. Cô cất giọng run run nói:

- Sư thúc! Nhất định là Nghi Quang sư muội đã coi lầm người rồi.

Nghi Quang lạnh lùng nói:

- Tiểu muội không coi lầm đâu. Nghi Lâm sư muội là người đồng môn thì còn làm thế nào được? Cả Lệnh Hồ sư huynh cũng nhất định là đúng.

Ninh nhi hỏi:

- Thế thì... sao sư muội không kêu Nghi Lâm sư muội xuống?

Nghi Quang đáp:

- Tiểu muội không dám.

Ninh nhi lại hỏi:

- Có phải sư muội sợ đại sư ca ta lại kéo cả mình lên uống rượu không?

Mọi người nghe cô nói đều buồn cười mà không dám cười lên tiếng.

Định Dật sư thái quát lên:

- Ninh nhi! Đừng nói nhăng nữa.

Nghi Quang nói:

- Trên bàn rượu họ còn có một người nữa, tiểu muội không dám nhìn mặt hắn.

Ninh nhi hỏi:

- Ai vậy?

Nghi Quang đáp:

- Điền Bá Quang.

Mọi người "ồ" lên một tiếng, đều đứng bật dậy.

Nguyên Điền Bá Quang ngoại hiệu là "Vạn lý độc hành", bọn người trong hai phe Hắc đạo và Bạch đạo nghe thấy đều phải điên đầu. Hắn là một tên độc hành đại đạo, võ công cực cao lại xảo trá khôn lường. Hành tung hắn vô địch, xuất hiện bất thường. Hắn ra tay cực kỳ tàn nhẫn. Đốt nhà cướp của, gian dân phụ nữ, chẳng một tội ác nào là hắn không làm. Những tay hảo hán trong võ lâm đã nhiều lần vây bắt mà đều bị hắn ẩn núp rất tài tình, chẳng thấy tông tích đâu. Đến lúc những người bao vây giải tán, hắn đánh lén từng người một, hoặc hạ thủ ngấm ngầm hoặc đầu độc. Không biết bao nhiêu anh hùng hảo hán đã chết về tay hắn. Tệ hại nhất là tính tham dâm hiếu sắc của Điền Bá Quang! Người đàn bà nào hơi có chút nhan sắc mà lọt vào tay hắn thì đừng hòng giữ được trong sạch? Quân hùng võ lâm đều nghiêng răng căm hận, còn bọn nữ lưu nghe tiếng hắn là bạt vía kinh hồn.

Lao Đức Nặc nói:

- Nghi Quang sư muội! Sư muội cũng biết Điền Bá Quang ư?

Nghi Quang đáp:

- Trên trán hắn có một vết chàm xanh rất lớn. Trên vết chàm này lại mọc lông dài, vừa trông thấy đã nhận ra ngay.

Chính vì Điền Bá Quang trên mặt có dấu vết đặc biệt nên trong võ lâm ai cũng biết cả. Người ta cho là ông trời dựng ra người vẫn có lòng nhân. Tuy trời tạo nên Điền Bá Quang, một tên cùng hung cực ác, nhưng cũng để tiêu ký trên mặt khiến cho mọi người dễ nhận mà đề phòng. Giả tử tướng mạo hắn cũng như người thường, không có chỗ nào khác lạ thì e rằng số người bị hại về tay Điền Bá Quang còn tăng lên gấp bội.

Định Dật lớn tiếng nói:

- Thằng súc sinh Lệnh Hồ Xung mà đánh bạn với tên hung đồ Điền Bá Quang thì còn gì mà không truy lục chẳng ra người nữa. Sư phụ các người có o bế gã, không chịu trừng trị cho đến nơi thì ta đây mà gặp gã quyết chẳng dung tha, phải hốt cái đầu trên cổ gã mới nghe. Hừ! Người ta sợ Vạn lý độc hành Điền Bá Quang nhưng ta đây lại quyết liều sống chết với hắn. Đáng tiếc là lúc ta được tin, cầm kiếm rượt theo thì bọn Điền Bá Quang và Lệnh Hồ Xung đã bắt Nghi Lâm đem đi rồi.

Mấy tiếng về sau, mù rít lên the thé, chân dặm bình bịch nói:

- Nghi Lâm hài tử! Trời ơi! Nghi Lâm hài tử bị chúng hà hiếp rồi!

Bọn đệ tử Bạch Vân am có người xúc động khóc thút thít đều cho là Nghi Lâm sư muội xinh đẹp nhất nhất mà lọt vào tay bọn này tất không còn hy vọng gì qua khỏi được chuyện dâm ô. Người nào cũng bùi ngùi cho cô gái bất hạnh.

Bọn Lao Đức Nặc cũng trái tim đập thành thịch, bụng bảo dạ:

- Nếu đại sư huynh một mình uống rượu với Nghi Lâm cũng đủ bại hoại danh dự của người ta và vi phạm môn qui rồi. Huống chi y lại cấu kết với Điền Bá Quang thì tội ác càng không thể tha thứ được.

Hồi lâu Lao Đức Nặc lại lên tiếng:

- Bâm sư thúc! Có khi Lệnh Hồ sư huynh ngẫu nhiên gặp Điền Bá Quang chứ không phải chuyện giao kết. Máy bữa nay Lệnh Hồ sư huynh uống rượu say mềm, thần trí mê man. Hành động của người say rượu không khỏi có chỗ sai lầm...

Định Dật tức giận nói say rượu thì cũng còn có mấy phần tỉnh táo. Con người lớn tuổi là thế có lý đâu không biết phải trái được?

Lao Đức Nặc nói:

- Dạ dạ! Không biết Lệnh Hồ sư huynh đi đâu mà bọn sư đệ trông chờ mãi không thấy. Y tới đây, bọn tiểu đệ sẽ lấy đại nghĩa mà khiển trách y, dục y đến đập đầu tạ tội cùng sư thúc trước rồi sẽ trình sư phụ phạt sau.

Định Dật tức giận nói:

- Dễ thường ta đến đây để quảng cáo cho sư huynh các người chăng?

Đột nhiên mục giơ tay ra nắm lấy cổ Ninh nhi.

Ninh nhi tưởng chừng cổ tay bị đóng đai sắt, cô la hoảng:

- Trời ơi! sư thúc!

Định Dật nói:

- Bọn người cướp Nghi Lâm của ta đem đi thì ta bắt một tên nữ đệ tử của bọn người để đánh đổi. Bao giờ các người đem Nghi Lâm trả ta, ta sẽ buông tha Ninh nhi.

Mụ nói xong trở gót lúi Ninh nhi đi ngay.

Ninh nhi thấy nửa người tê nhức, không tự chủ được, loạng choạng đi theo Định Dật ra ngoài đường phố.

Lao Đức Nặc và Lương Phát đồng thời tiến lên đứng chắn trước mặt Định Dật sư thái.

Lao Đức Nặc khom lưng nói:

- Thừa Định Dật sư thúc! Đại sư huynh của tiểu đệ đắc tội với sư thái không liên quan gì đến tiểu sư muội. Xin sư thái giơ cao đánh khẽ.

Định Dật nói:

- Được lắm! Để ta giơ cao đánh khẽ cho.

Mụ giơ tay phải lên hất tạt ngang ra.

Lao Đức Nặc và Lương Phát chợt thấy một luồng kinh phong cực kỳ mãnh liệt xô tới cơ hồ ngạt thở. Chúng không tự chủ được bị hất về phía sau. Lao Đức Nặc sống lưng đụng mạnh vào cánh cửa ván một tiệm buôn đối diện đánh bình một tiếng. Cánh cửa bị gãy làm đôi. Lương Phát bị bay vọt về phía gánh hoành thánh. Ai trông thấy cũng cho là sẽ đụng phải gánh này. Nồi nước sôi sẽ bắn lên tung tóe và người gã tất bị trọng thương.

Bồng lão già bán bánh hoành thánh giơ tay trái ra đỡ lấy lưng Lương Phát để gã hạ mình đứng xuống đất một cách bình yên vô sự.

Định Dật sư thái quay đầu lại trừng mắt lên nhìn lão già bán hoành thánh nói:

- Té ra là người.

Lão già kia cười đáp:

- Phải rồi chính là tại hạ. Sư thái nóng nảy quá xá!

Định Dật hỏi:

- Việc gì đến người mà người can thiệp vào?

Giữa lúc ấy ngoài đầu đường phố có hai người che dù, tay cầm đèn lồng rảo bước tới nơi, miệng lớn tiếng hỏi:

- Trong đó có thần ni phái Hằng Sơn không?

Định Dật nghe hai người kia xưng hô mình bằng thần ni thì trong lòng sung sướng đáp ngay:

- Không dám! Định Dật ở Hằng Sơn có đây. Tôn giá là ai?

Hai người kia chạy tới gần. Mọi người nhìn thấy tay chúng cầm đèn lồng trên viết hai chữ đỏ "Lưu phủ".

Gã đi trước nói:

- Văn bối vâng mệnh nghiệp sư mời Định Dật sư bá cùng các vị sư tử đến tể phủ dùng trai. Văn bối chưa được hay các vị tới Hành Sơn, không kịp ra đón từ ngoài xa. Xin các vị tha tội cho.

Gã nói xong khom lưng thi lễ.

Định Dật nói:

- Hai vị bất tất phải đa lễ. Phải chăng hai vị là đệ tử Lưu tam gia?

Người kia đáp:

- Văn bối là Hưởng Đại Niên. Còn đây là sư đệ Mê Ô Nghĩa xin vâng lời thỉnh an sư bá.

Định Dật có tính ưa nịnh. Mụ thấy hai gã Hưởng, Mê rất lễ phép kính cẩn, thì trong lòng sung sướng đáp:

- Hay lắm! Chúng ta đang định đến bái phỏng Lưu tam gia đây.

Hưởng đại niên quay về phía Lương Phát hỏi:

- Vị này là...

Lương Phát đáp ngay:

- Tại hạ là Lương Phát ở phái Hoa Sơn.

Hưởng Đại Niên ra chiều hoan hỉ nói:

- Té ra là Lương Phát tam ca trong "Cửu đỉnh phủ" phái Hoa Sơn. Tại hạ hâm mộ tiếng lớn đã lâu. Xin mời các vị cùng tới tể xá. Gia sư ân cần dặn bảo bọn tại hạ đi tới đâu là phải nghênh đón các vị anh hùng hảo hán tới đó. Vì đông người quá thành ra cách tiếp đãi có điều sơ suất để đắc tội với các vị bằng hữu. Nào xin mời các vị....

Lúc này Lao Đức Nặc cũng lại tới nơi nói:

- Bọn tiểu đệ đang tính chờ đại sư ca rồi cùng nhau tới Lưu tam thúc vấn an.

Hưởng Đại Niên hỏi:

- Vị này chắc là Lao nhị sư ca? Gia sư thường khen ngợi các vị sư huynh là những tay hào kiệt dưới trướng Nhạc sư bá ở phái Hoa Sơn. Nhất là Lệnh Hồ sư huynh cùng Lao sư huynh lại càng anh hùng xuất chúng. Bây giờ Lệnh Hồ sư huynh chưa tới nơi thì các vị đi trước cũng vậy.

Lao Đức Nặc nghĩ thầm:

- Tiểu sư muội bị Định Dật sư thúc lôi đi, xem chừng người không chịu buông tha. Bọn mình phải đi theo mới được.

Lão nghĩ vậy liền nói:

- Nếu vậy thì bọn tại hạ xin đến quấy phá quý phủ.

Hưởng Đại Niên nói:

- Các vị quá bộ tới Hành Sơn là hân hạnh cho bọn tại hạ. Sao các vị còn khách sáo thế? Nào xin mời!

Định Dật trở vào lão già bán hoành thánh hỏi:

- Còn vị này nữa có mời không?

Hướng Đại Niên nhìn lão già một lúc đột nhiên tỉnh ngộ khom lưng nói:

- Té ra là Hà sư bá ở núi Nhạn Đăng. Tiểu đệ thật là thất kính. Xin mời Hà sư bá giá lâm tề phủ.

Nguyên lão bán hoành thánh này tên gọi là Hà Tam Thất. Lão là một tay cao thủ ở Nhạn Đăng sơn tỉnh Triết Giang. Từ thuở nhỏ lão sinh nhai bằng nghề bán bánh hoành thánh. Khi học võ thành công, lão vẫn giữ gánh hoành thánh qua lại giang hồ. Tuy lão có gánh hoành thánh làm tiêu ký, nhưng khắp hang cùng ngõ hẻm các thị trấn có đến hàng ngàn hàng vạn người bán hoành thánh mà không quen biết thì cũng chẳng tài nào phân biệt được. Đã làm nghề bán hoành thánh mà lại là người võ lâm thì chỉ có một mình là Hà Tam Thất.

Hà Tam Thất cười ha hả nói:

- Hà mỗ đang định đến quấy nhiễu đây.

Lão thu thập những chén bát trên bàn. Lao Đức Nặc nói:

- Văn bối có mắt mà không biết núi Thái Sơn. Xin Hà tiên bối miễn trách.

Hà tam thất cười nói:

- Không trách đâu. Không trách đâu! Các bạn chiếu cố đến món hàng của ta là giúp cơm áo cho ta thì còn trách móc gì nữa? Năm đồng một bát, mười bốn bát bảy chục đồng tất cả.

Lão nói xong xòe tay trái ra. Lao Đức Nặc có vẻ ngượng ngùng. Lão không hiểu có phải Hà Tam Thất đùa mình chăng?

Lão còn đang ngần ngừ thì Định Dật nói:

- Ăn hoành thánh thì phải trả tiền, chứ Hà Tam Thất có thết khách đâu.

Hà Tam Thất cười nói:

- Phải đấy! Làm nghề buôn vốn liếng ít ỏi này cần tiền để giao dịch. Dù chí thân hay bạn bè cũng tính trả sòng phẳng cho!

Lao Đức Nặc vội đáp:

- Dạ dạ!

Nhưng lão không dám trả nhiều, đếm đủ bảy chục đồng, hai tay kính cẩn dâng lên.

Hà Tam Thất thu tiền rồi quay sang ngửa tay trước mặt Định Dật nói:

- Sư thái đánh bể của tại hạ hai cái bát và hai cái thìa canh, cộng lại là mười hai đồng. Xin đền cho đi.

Định Dật cười nói:

- Đồ quỷ treu cột cả người xuất gia. Nghi Quang đâu bồi thường cho lão.

Nghi Quang đếm mười hai đồng kính cẩn đưa lại.

Hà Tam Thất đón lấy tiền bỏ vào ống rồi quẩy gánh hàng lên nói:

- Chúng ta đi thôi.

Hướng Đại Niên quay lại bảo chủ phòng trà:

- Tiền trà nước quý vị ở đây rồi sẽ tính sau. Người cứ ghi vào chỗ Lưu tam gia.

Chủ quán nói:

- Quý khách của Lưu tam gia, tiểu quán mời còn chưa được. Ha ha! Khi nào còn dám tính tiền trà?

Hướng Đại Niên đi trước dẫn đường. Định Dật dắt thiếu nữ phái Hoa Sơn cùng Hà tam thất sóng vai mà đi. Bọn đệ tử phái Hằng Sơn và Hoa Sơn theo sau.

Lâm Bình Chi bụng bảo dạ:

- Ta phải theo dõi xa xa rồi liệu xem có thể trà trộn vào nhà Lưu Chính Phong được chăng?

Chàng chờ đoàn người chuyển qua góc đường liền đứng lên chạy tới chỗ rẽ thì thấy mọi người đi về hướng bắc. Dù trời mưa lớn chàng cũng theo dõi vừa đi vừa ẩn vào hiên nhà. Đi hết ba đường phố dài thì thấy một tòa nhà lớn ở mé tả. Ngoài cổng treo bốn chiếc đèn lồng lớn. Mười mấy người hoặc cầm đuốc, hoặc xách đèn lồng đang vội vã đón khách.

Bọn Định Dật và Hà Tam Thất qua cổng rồi, còn nhiều tân khách từ hai đầu đường đi tới. Lâm Bình Chi đánh bạo tới gần trước cổng. Lúc này vừa gặp hai bọn khách giang hồ do các đệ tử nhà họ Lưu dẫn vào. Lâm Bình Chi không nói năng gì đi theo sau đám này. Người đón khách tưởng chàng là khách đến mừng, niềm nở đón chào nói:

- Xin mời vào nhà khách uống trà.

Chàng vừa tiến vào đại sảnh đã nghe tiếng người huyên náo.

Nguyên trong sảnh đường đã có hơn hai trăm người ngồi khắp mọi chỗ. Ai cũng cười cười nói nói tự nhiên.

Lâm Bình Chi trấn tĩnh tinh thần bụng bảo dạ:

- Trong này đông người, chắc chẳng ai để ý đến mình. Mình chỉ cần tìm sao được bọn ác đồ phái Thanh Thành là có thể dò la tin tức gia má.

Chàng ngồi vào một cái bàn nhỏ trong góc phòng. Chẳng bao lâu gia đình bung trà xanh và đưa khăn mặt nóng. Xem ra cách đón khách nhà họ Lưu rất bình đẳng và chu đáo. Chàng để ý nhìn tình hình thì thấy quân ni phái Hằng Sơn ngồi ở bên mé tả, bọn đệ tử phái Hoa Sơn ngồi vào một bàn khác ở gần bên. Thiếu nữ kia cùng ngồi với họ. Xem chừng Định Dật đã buông tha cô ta rồi. Nhưng chính mục và Hà Tam Thất cùng ngồi cả trong đám này. Lâm Bình Chi đảo mắt nhìn qua hết mọi bàn. Đột nhiên chàng chấn động tâm thần. Bầu nhiệt huyết sôi lên sùng sục vì đã nhìn thấy hai gã Phương Nhân Trí, Vu Nhân Hào cùng nhiều người ngồi ở hai bên bàn gần đó. Hiển nhiên chúng đều là đệ tử phái Thanh Thành. Chàng không thấy phụ thân và mẫu thân, chẳng hiểu bị bọn chúng cầm tù ở đâu. Chàng vừa bị thương vừa tức giận lại vừa lo ngay ngáy vì chàng sợ song thân bị chúng hạ độc thủ rồi. Chàng muốn rời đến ngồi bên cạnh họ để nghe lén xem chúng nói gì. Nhưng chàng lại nghĩ rằng mình đã có

công trà trộn vào đây mà cử động một cách khinh xuất để bọn Phương Nhân Trí biết rõ hành tung thì hỏng bét.

Giữa lúc ấy bỗng cánh cửa chuyển động, mấy tên hán tử áo xanh khiêng hai tấm ván cây lật đặt đi vào. Trên hai tấm ván này có hai người nằm, mình phủ vải trắng máu dây loang lổ.

Mọi người trong sảnh đường thấy thế liền chạy lại gần coi hỏi nhau:

- Đường như là người phái Thái Sơn.
- Địa Tuyệt đạo nhân phái Thái Sơn bị trọng thương, còn người kia là ai?
- Y là đệ tử của Thiên môn chân nhân chủ trương môn phái Thái Sơn. Gã họ Đồng đường như chết mất rồi.
- Người coi một nhát đao đâm từ trước ngực suốt tới sau lưng còn gì mà không chết?

Mọi người bàn tán xôn xao. Cả người chết lẫn người bị thương đều khiêng vào phía sau sảnh đường. Có nhiều người theo cả vào.

Các người ở lại sảnh đường nghị luận xôn xao, mỗi người một câu:

- Địa Tuyệt đạo nhân là một tay cao thủ phái Thái Sơn. Không hiểu kẻ nào lớn mật dám đánh y đến trọng thương.
- Đả thương được Địa Tuyệt đạo nhân thì dĩ nhiên bản lãnh phải cao hơn y. Người tài nghệ cao siêu, tất nhiên lớn mật có chi là lạ?

© HQD

HỒI THỨ HAI MƯƠI

VẠN LÝ ĐỘC HÀNH ĐIỀN BÁ QUANG

Trong nhà đại sảnh, giữa lúc mọi người đang bàn tán xôn xao, Hướng Đại Niên lật đặt đi ra, gã chạy đến bàn tiệc của bọn đệ tử phái Hoa Sơn, nhìn Lao Đức Nặc nói:

- Lao sư huynh! Sư phụ tiểu đệ mời sư huynh vào nói chuyện.

Lao Đức Nặc "dạ" một tiếng rồi đứng lên đi theo Hướng Đại Niên tiến vào nội thất. Hai người xuyên qua một dãy hành lang khá dài tới một nhà hoa sảnh. Trong hoa sảnh đặt năm chiếc ghế bành thì bốn chiếc còn bỏ không. Chỉ có một chiếc đầu đằng đông đã có người ngồi. Người này là một đạo nhân mặt đỏ, thân hình cao lớn.

Lao Đức Nặc biết năm chiếc ghế này dành cho năm chủ trương môn Ngũ nhạc kiếm phái. Chủ trương môn bốn phái Tung Sơn, Hằng Sơn, Hoa Sơn và Hành Sơn đều chưa tới. Đạo nhân mặt đỏ kia là Thiên Môn đạo nhân, chủ trương môn phái Thái Sơn. Ngồi hai bên có đến mười tám, mười chín nhân vật đều vào hàng tiền bối võ lâm. Định Dật sư